

Sprawozdanie z Konferencji naukowej
nt. „Teologia zawierzenia Najświętszej Maryi Pannie”
z racji Roku Zawierzenia
w Archidiecezji Częstochowskiej
Częstochowa, 30. 05. 2014 r.

W dniu 30 maja 2014 r. w Wyższym Instytucie Teologicznym im. Najświętszej Maryi Panny Stolicy Mądrości w Częstochowie odbyła się konferencja naukowa nt. „Teologia zawierzenia Najświętszej Maryi Pannie”. Wydarzenie to wpisuje się w ciąg konferencji naukowych, organizowanych na tej uczelni z inspiracji ks. dra hab. Mariana Dudy (Dyrektora WIT). Niniejsza konferencja była już szóstą z kolei, a tym samym ostatnią w roku akademickim 2013/2014. Tematyka jej nawiązywała do ogłoszonego przez abpa Wacława Depo „Roku Zawierzenia” w archidiecezji częstochowskiej. Koordynatorem konferencji został ks. dr Teofil Siudy (profesor WIT).

Sesję naukową otworzył ks. dr hab. Marian Duda, który we wprowadzeniu nawiązał m.in. do tradycji maryjnych archidiecezji częstochowskiej, a także Wyższego Instytutu Teologicznego i przedstawił prelegentów. Pierwszy wykład pt. „Zawierzenie Maryi w świetle Pięćdziesiątnicy” wygłosił ks. dr Łukasz Laskowski (profesor WIT). We wprowadzeniu wyjaśnił, co należy rozumieć pod sformułowaniem „zawierzenie Maryi”, wskazując na jego ambiwalentny charakter: „jako *genetivus subiectivus*, który oznacza tyle co zawierzenie, będące aktem samej Maryi, ufającej Bogu i Jego opatrności, lub *genetivus obiectivus*, według którego to my, chrześcijanie, zawieramy się Jej, ufając w Jej wstawiennictwo u Boga”. W dalszym wywodzie zwrócił uwagę na uwzględnienie obydwóch wspomnianych znaczeń przy prowadzeniu analiz biblijnych, dotyczących badanej problematyki. Następnie w tak zarysowanym kontekście rozwinął myśl teologiczną, przechodząc od uchwycenia właściwego momentu namaszczenia Duchem Świętym Maryi, aż do Jej obecności podczas Zesłania Ducha Świętego i Jej znaczenia dla rodzącego się wówczas Kościoła. Całej tej refleksji towarzyszyły skomplikowane analizy filologiczne wielu biblijnych terminów (np. „nachodzić”, „izba na górze”, „trwać” i „jednomysłność”), co świadczyło o biegłości Prelegenta nie tylko w naukach biblijnych, ale także filologii klasycznej. Podsumowując swój wykład, stwierdził, że zawierzenie Maryi najpierw ma związek z Jej postawą w czasie Zwiastowania, a następnie przejawia się w Jej relacji do wspólnoty Kościoła.

Drugi referat, zatytułowany „Totus tuus – z teologii zawierzenia św. Jana Pawła II”, przedstawił ks. dr Teofil Siudy. Zagadnienie to wpisuje się w szerszą perspektywę badawczą Prelegenta, czego dowodzi wydana przez niego w 2013 r. książka pt. „Matka naszego zawierzenia”. Stąd wydaje się zrozumiałym, że prezentowany

wykład posiadał walory głębokiej i rzetelnej analizy teologicznej. Przemawiała za tym także osiągnięcia Księdza Profesora na polu mariologii (członek zwyczajny Papieskiej Międzynarodowej Akademii Maryjnej i przewodniczący Polskiego Towarzystwa Mariologicznego). Swoją dyskusję naukową rozpoczął od wykazania, że spośród całej wspólnoty ludu Przymierza właśnie Maryja, skromna Dziewica z Nazaretu, zdobyła się na akt najdoskonalszego zawierzenia Bogu. W konsekwencji tego zaprasza Ona innych ludzi do podobnego zachowania (Kana Galilejska). Jan Paweł II w encyklice „Redemptor hominis” nazywa Ją już otwarcie „Matką naszego zawierzenia”. W dalszej argumentacji mariologicznej Wykładowca skoncentrował się na odpowiedzi chrześcijanina, jako tego, który zawiera się Matce Jezusa. Podstawą w tym względzie pozostaje więź macierzyńska z Maryją, Jej wzór w zawierzeniu Bogu i Jej pomoc poprzez wstawiennictwo u Boga. By jednak móc mówić o synowskim zawierzeniu Matce Jezusa, trzeba wprawdzie, podobnie jak apostoł Jan, „przyjąć” Ją, czyli nawiązać z Maryją relację osobową i trwałą, a tym samym wprowadzić Ją do swego życia wewnętrznego, co podkreśla Jan Paweł II w encyklice „Redemptoris Mater”. Takie pojmowanie zawierzenia Matce Bożej, jak konkludował Prelegent, wpisuje się w naszą ludzką drogę ku miłosiernemu Bogu i może stanowić swoisty program życia chrześcijańskiego.

Całość konferencji naukowej zakończył krótkim podsumowaniem Dyrektor WIT-u, zachęcając przy tym wszystkich uczestników do zaśpiewania pieśni ku czci św. Jana Pawła II. Tekst pieśni (dla przykładu trzy zwrotki poniżej), co jest godne podkreślenia, napisał ks. dr hab. Marian Duda, natomiast melodia została zaczerpnięta z twórczości ludowej.

Bóg Miłością miłosierną
W Nim ratunek dla ludzkości
Janie Pawle z Polską wierną
Przyzywaj Jego litości

Janie Pawle zostań z nami
Przez Twój wzór i nauczanie
Uproś z Polski patronami
Dla nas w wierze świętej trwanie

Młodych zwałoś swą nadzieją
Niech nią będą dziś dla świata
A cierpiącym, co łzy leją
Ojcem bądź na długie lata

Ks. Jacek Kapuściński